‘Het was genieten, maar soms ook best even doorbijten’

Afgevaardigde Corine Hijmissen-Wisselink over haar deelname aan de synode

Corine Hijmissen uit Lelystad is docent biologie in het voortgezet onderwijs; ze werkt daarnaast voor de landelijke bètadocentenvereniging. Ze is 43 jaar, getrouwd met Jelle en moeder van drie kinderen. Tot voor kort was Corine ouderling gemeenteopbouw in haar thuisgemeente in Lelystad (NCGK Het Anker), én ze is regioscriba van de regio Zeewolde. Met dus al aardig wat ervaring op het kerkelijk erf zei ze ook ja op de vraag of ze afgevaardigde naar de synode wilde zijn; die vraag werd in betrekkelijk korte tijd van drie verschillende kanten gesteld. Corine houdt van werken in de kerk, van samenwerken en mensen bij elkaar brengen. Leidend is voor haar: waar wil de Geest ons hebben?

Tijdens eerdere synodes volgde Corine weleens de livestream, dus ze had wel een idee hoe een vergadering in grote lijnen verloopt. Bovendien is de stijl van vergaderen vergelijkbaar met hoe het er elders aan toegaat, bijvoorbeeld in de gemeenteraad waarvan haar man deel uitmaakt: in twee afgebakende rondes de inhoud van een dossier bespreken en daarna stemmen over voorstellen. De kennismakings- en introductiedagen in september hebben voor haar het plaatje verder ingekleurd, dus ze was klaar voor de eerste inhoudelijke zittingsdagen. Klaar betekende dat ze al het leeswerk had afgerond en zich een mening had gevormd over de inhoud van de stukken voor 20 en 21 november. Bijna 30 waren dat er, overzichtelijk gerangschikt en toegankelijk via Microsoft Teams.

Over een aantal rapporten heeft Corine, in overleg met ds. Gerard Nederveen, de andere afgevaardigde uit de regio, input gevraagd aan de meeleesgroep van de regionale vergadering Zeewolde. In de regio is afgestemd dat deze mensen benaderd kunnen worden voor advies en ondersteuning. Ze heeft aan een aantal deelnemers aan deze meeleesgroep vragen gesteld over onderdelen uit de rapporten van de Commissie Contact en Eenheid, de werkgroep Ambt en de Commissie Belijdende Kerk. Zo krijgt ze input en suggesties op punten van aandacht.

Van de afgelopen twee vergaderdagen zijn haar een aantal dingen bijgebleven. Ze was onder de indruk van de dagopening door hoofdkrijgsmachtpredikant ds. Kees Jan Rodenburg op zaterdag, vooral van hoe hij met urgentie sprak over zijn werkveld. Ook de bijdragen van de jongvolwassenen vond ze heel waardevol. Hun blikveld laat net een wat ander licht schijnen op een situatie, en dat heeft toegevoegde waarde.

Op vrijdag de 20ste verzorgde Corine de overdenking en het gebed voor de lunch. Ze liet zien hoe de ruime polderlandschappen haar helpen om ruimte te krijgen in haar hoofd. Dat voelt voor haar ook als ruimte voor de Geest en voor lofprijzing. Die lofprijzing gaf ze tijdens dit liturgische moment vorm met het lezen van Psalm 145 en het laten zingen van een paar coupletten daarvan.

Tijdens Corines eerste synodedagen vond ze het best een puzzel om een beetje zicht te krijgen op wie er nu precies aan welke lijn werkt in de NGK. Tussen de commissies lopen vele dwarsverbanden en samenwerkingen. Op verschillende plekken in het landelijk kerkverband spelen dezelfde grotere thema’s. Voor Corine is het de vraag hoe je als synode

kunt werken aan samenhang in besluitvorming en opdrachten voor de komende jaren. De zaterdagmiddag, met het omvangrijke rapport van de Commissie Contact en Eenheid, was voor haar een beetje doorbijten. Dat kwam vooral door de totaliteit aan besluiten, amendementen en daarmee gepaard gaande schorsingen van deze middag.

Ze heeft wel enorm genoten van de onderlinge ontmoetingen. Daarmee leer je op persoonlijk vlak de andere afgevaardigden beter kennen. Die gesprekken helpen vervolgens ook om inhoudelijk de dossiers wat te kunnen overzien.